

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
موسسه تحقیقات علوم دامی کشور

مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان فارس

عنوان پروژه: اثرات استفاده از سطوح مختلف علوفه هیدروپونیک جو بر عملکرد پروار، ویژگی‌های لاشه و شاخص‌های اقتصادی بزغاله‌های بومی فارس

- شماره مصوب پروژه: ۳۴-۵۰-۱۳۳۰-۰۲۷-۹۵۰۲۸۲
- نام و نام خانوادگی مجری مسئول (اختصاص به پروژه‌ها و طرح‌های ملی و مشترک دارد): حسین نوراللهی
- نام و نام خانوادگی مجری/مجریان: حسین نوراللهی و رهام رحمانی
- نام و نام خانوادگی ناظران:
- نام و نام خانوادگی مشاور(ان):
- نام و نام خانوادگی همکاران: امان‌اله صلح‌جو، عبدالحمید کریمی، محمدرضا هاشمی، مظاهر صفدریان، محمدجواد آگاه، مجید هاشمی، رزیتا نجابت، سجاد موثقی، ابراهیم زارع، محمدعلی احکامی، فرح شیرنورد شیرازی

- محل اجرا: مرکز تحقیقات فارس - ایستگاه تحقیقات علوم دامی نی ریز
- تاریخ شروع: ۱۳۹۵/۰۹/۰۱
- مدت اجرا: ۲ سال و سه ماه
- ناشر: موسسه تحقیقات علوم دامی کشور
- شمارگان (تیراژ):
- تاریخ انتشار:
- این اثر در مورخ ۹۸/۷/۱۵ با شماره ۵۶۲۹۴ در مرکز اطلاعات و مدارک علمی کشاورزی به ثبت رسیده است.
- حق چاپ محفوظ است. نقل مطالب، تصاویر، جداول، منحنی‌ها و نمودارها با ذکر مأخذ بلامانع است.

چکیده

اثر مصرف سطوح مختلف علوفه هیدروپونیک جو بر عملکرد پروار و کیفیت لاشه بزغاله‌های نر بومی فارس بررسی شد. تعداد ۲۴ رأس بزغاله نر بومی فارس (سن ۶-۷ ماه) در ۴ تیمار و شش تکرار در قالب طرح کاملاً تصادفی قرار گرفت و بزغاله‌ها در قفس‌های انفرادی و با دسترسی آزاد به آب و خوراک نگهداری شدند. علوفه هیدروپونیک جو در چهار سطح صفر، ۲۵، ۵۰ و ۷۵ درصد جایگزین یونجه شد. طول دوره عادت پذیری ۱۰ روز و طول دوره آزمایش ۸۰ روز بود. وزن بدن، ماده خشک مصرفی، افزایش وزن روزانه، ضریب تبدیل خوراک و شاخص‌های اقتصادی (متوسط هزینه تولید به ازای یک کیلوگرم افزایش وزن زنده‌ی بزغاله، کارایی فنی، تخصیصی و اقتصادی) در طول دوره اندازه‌گیری شدند. در پایان، همه بزغاله‌ها کشتار و وزن لاشه، چربی پیرامون اندام‌های شکمی، چربی لگنی، کلیه، چربی کلیه، قلب، چربی قلب و شش‌ها اندازه‌گیری شدند. افزایش وزن روزانه (در تیمارهای صفر، ۲۵، ۵۰ و ۷۵ درصد جایگزینی علوفه هیدروپونیک به ترتیب ۱۳۸/۸، ۱۹۵/۹، ۱۲۱/۵ و ۱۳۰/۱ گرم در روز بود) و اضافه وزن پایانی در تیمار ۲۵ درصد علوفه هیدروپونیک جو نسبت به دیگر تیمارها افزایش معنی‌داری نشان داد. ماده خشک مصرفی در تیمارهای ۵۰ و ۷۵ درصد علوفه هیدروپونیک کاهش معنی‌داری نسبت به تیمارهای ۲۵ درصد و شاهد نشان داد (به ترتیب ۵۱/۸ و ۵۲/۱ در مقابل ۷۸/۸ و ۸۰/۹). بیشترین ضریب تبدیل خوراک در تیمار شاهد (۷/۲) مشاهده شد و با دیگر تیمارها اختلاف معنی‌داری داشت اما تیمارهایی که علوفه هیدروپونیک مصرف کرده بودند اختلاف معنی‌داری با یکدیگر نداشتند (به ترتیب ۷/۲، ۵/۱، ۵/۳ و ۵). تیمار دریافت‌کننده ۲۵ درصد علوفه هیدروپونیک، دارای بالاترین میزان نرخ بازدهی اقتصادی بود. تفاوت معنی‌داری بین میانگین کارایی فنی تیمار شاهد با بقیه تیمارهای آزمایشی وجود نداشت. کارایی تخصیصی تیمار شاهد نسبت به بقیه تیمارهای آزمایشی کاهش معنی‌داری داشت. کارایی اقتصادی تیمارهای ۵۰ و ۷۵ درصد علوفه هیدروپونیک از تیمارهای آزمایشی شاهد و ۲۵ درصد به صورت معنی‌داری بیشتر بود. نتایج نشان داد که استفاده از علوفه هیدروپونیک جو در جیره بزغاله‌های پرواری مفید است و مناسب‌ترین میزان درصد استفاده از علوفه هیدروپونیک جو به جای یونجه سطح ۲۵ درصد بود.

واژه‌های کلیدی: بزغاله بومی، عملکرد، شاخص‌های اقتصادی، علوفه هیدروپونیک